

Bjørn Elmquist (RV):

I dag, hvor vi drøfter ændringsforslag, skal jeg ikke gå meget ind i de generelle aspekter om det kommende års finanslov, men jeg vil dog alligevel godt starte med et par bemærkninger om forhandlingsforløbet og så uddybe dem i morgen, fordi vi har jo i år set endnu en ny model udfolde sig. Jeg skal ikke stå og kassere eller give karakterer til den ene eller anden model frem for andre, men jeg tror, vi kan forvente, at vi i morgen får vedtaget finansloven med et endog meget bredt flertal.

Undervejs i forhandlingerne kunne man måske godt undre sig lidt over, at der ikke blev bidt mere til bolle eller budt mere ind, end der sådan set er gjort. Vi skal om nogle timer stemme til ændringsforslag fra V og K, og der er da nogle af dem, det godt kunne overraske ikke er kommet på borden tidligere undervejs i forhandlingerne, som man har været med til. Der var måske noget af det, som kunne være skruet anderledes fra hinanden, og ting, som måske ikke ville have mødt en total afvisning, som det nu sker, men hvor vi måske kunne have inspireret hinanden til at komme videre ad samme vej. Det skal jeg vende tilbage til.

Jeg vil snarere trække en række ændringsforslag frem, som stilles fra regeringens side. Specielt efter vores forlig eller aftaler og forståelser med SF, med CD, ja, med V og K, kom der så også et stykke papir, uden at vi nåede til en egentlig aftale, og de ændringsforslag, som på den baggrund er blevet stillet, har at gøre med miljø og i den sammenhæng også emballageafgifter, økologiske fødevarer og trafik. Her prioriterer vi sikkerhed og miljø op, og vi prøver at afhjælpe nogle af de problemer, som især pendlere fra den sydlige del af Sjælland har med at komme forbi på strækningen mellem Ringsted og Roskilde, ved nogle omprioriteringer og ved en indsats.

Det bliver næppe en endelig løsning, vi får klaret på den måde, men vi vil fra De Radikales side gerne lægge vægt på, at den kollektive trafik fortjener stor opmærksomhed både i denne og i de kommende finanslove, og vi vil gøre vores til, at de folk, som vi heldigvis i stigende omfang har fået til at benytte de kollektive trafikmidler og ikke mindst tog, ikke vil vende ryggen til i frustration over ventetider og uregelmæssigheder.

For så vidt angår uddannelse, har vi også en række ændringsforslag. Der bliver flere pladser på de videregående uddannelser, noget, som vi

fra radikal side kun kan se på med tilfredshed. Jeg er glad for, at vi er blevet enige om det. Det stiller nogle krav til faciliteter, bygninger og undervisningskapacitet nogle steder. Det ser ud til, at vi kan få det løst, og vi kan da glæde os over, at der år for år er flere og flere, som interesserer sig for deres uddannelse, sådan at de kan bygge en fremtid i samfundet.

Vi vil i den sammenhæng også godt bryde en lanse for en ligeværdighed i uddannelserne: at ikke alle tror, at lykken er den boglige, men at man kan finde kompetencegivende uddannelser også i en bredere erhvervsmæssig sammenhæng, helt afhængigt af ens talenter og lyster.

Fra aftalerne vil jeg også nævne aktivering af højtuddannede specielt på IT-området, hvor vi har afsat et beløb på 75 mio. kr. til, at højtuddannede, der måske er kommet ind i en blindgyde, eller som er endt et sted, hvor det er svært at komme videre, kan komme ind i et uddannelsesforløb, der gør, at de evner og den uddannelse, som de i forvejen har, kan kombineres med ny viden og nye færdigheder på IT-området, noget af det virkelig fremadrettede.

På socialområdet har vi også nogle ændringsforslag, som først og fremmest har at gøre med bedre kvalitet, klarere rettigheder og bedre styring af hjemmehjælpen. I min egenskab af socialordfører deltog jeg i en konference tidligere på efteråret arrangeret af Ældre Sagen, hvor rigtig mange socialordførere fra Folketingets partier var med, og der gik som en rød tråd i vores erkendelse af problemerne en beklagelse af, men altså også en overraskelse over, hvor lille en andel af de aktive timer, som hjemmehjælperne præsterede, der rent faktisk foregik i de ældres hjem.

Det har måske noget at gøre med en manglende styring og en manglende erkendelse af, at kvalitetsløftet altså kommer ved, at man bruger mere tid i hjemmene snarere end til møder, planlægning osv. Det skal ikke tages fra hjemmehjælpernes egen tid. Der er afsat et ganske stort beløb, 250 mio. kr., til at prøve at få disse ting til at fungere bedre på den ene og den anden måde.

Ganske en passant skal jeg også nævne fædres orlov i forbindelse med barsel, en styrket indsats for børnepsykiatrien, en styrkelse af brugerpolitikken og – til glæde for erhvervslivet og måske også for hr. Svend Erik Hovmand – administrative forenklinger og gebyrlettelser. Det er altså ikke sådan, at vi fra regeringshold og fra CD's og SF's side er kørt fast i denne